

حزقیال باب 44

دروازه بسته

1 آنگاه او مرا به دروازه شرقی حیاط بیرونی معبد بزرگ رهبری کرد و دروازه بسته بود. 2 خداوند به من فرمود: «این دروازه بسته خواهد ماند و هرگز باز نخواهد شد؛ و هیچکس از آن وارد نخواهد شد، زیرا خداوند، خدای اسرائیل از آن وارد شده، بنابراین بسته خواهد ماند. 3 تنها پادشاه می‌تواند به آنجا برای خوردن غذای مقدّس در حضور من برود. او باید برای داخل و خارج شدن در آستانه دروازه از در انتهای اتاق ورودی استفاده کند.»

قوانین پذیرش در معبد بزرگ

4 آنگاه آن مرد، مرا از دروازه شمالی به روبه‌روی معبد بزرگ آورد. چون به آن سو نگاه کردم، دیدم که معبد بزرگ خداوند از نور درخشان حضور خدا پُر شده است. با صورت خود را به خاک انداختم. 5 خداوند به من فرمود: «ای انسان فانی، به آنچه که می‌بینی و می‌شنوی توجه کن! من به تو قوانین و آیین‌های معبد بزرگ را می‌گویم. دقت کن که چه کسانی می‌توانند به معبد بزرگ وارد و خارج شوند و چه کسانی اجازه ندارند.

6» به مردم سرکش اسرائیل بگو که من، خداوند متعال، دیگر کارهای پلیدی را که تاکنون انجام داده‌اند، تحمل نخواهم کرد. 7 ایشان با آوردن بیگانگان نامختون به معبد بزرگ، در زمان تقدیم قربانی چربی و خون به من، آنجا را آلوده کرده‌اند. قوم من با کردارهای پلید خود پیمان مرا شکسته‌اند. 8 آنها انجام مراسم مقدّس در معبد بزرگ را به عهده نگرفته‌اند، بلکه در عوض، بیگانگان را مأمور آن کرده‌اند.

9» من، خداوند متعال اعلام می‌کنم که هیچ بیگانه نامختونی، یعنی کسی که از من نافرمانی می‌کند، حتی بیگانگانی که در بین قوم من اسرائیل زندگی می‌کنند، وارد معبد بزرگ من نخواهد شد.»

لاویان صلاحیت کهنات را ندارند

10 خداوند به من فرمود: «من لاویانی را که همراه دیگر مردم اسرائیل مرا ترک کردند تا بت‌پرستی کنند، مجازات می‌کنم. 11 ایشان می‌توانند مسئول دروازه‌ها و انجام خدمات در معبد بزرگ باشند و می‌توانند حیواناتی را که مردم برای قربانی سوختنی می‌آورند بکشند و برای خدمت مردم آماده باشند. 12 ولی چون با انجام مراسم بت‌پرستی برای مردم اسرائیل ایشان را به گناه کشاندند، من، خداوند متعال سوگند می‌خورم که ایشان را مجازات کنم. 13 ایشان نباید به من نزدیک شوند و مرا در مقام کاهن خدمت کنند و نه به هدایای مقدّس و اشیایی که مقدّس هستند نزدیک شوند. بلکه شرمساری خود را تحمل کنند و به سزای کردارهای پلید خود برسند. 14 با این وجود ایشان را برای سرپرستی معبد بزرگ و انجام کارهای آن و کارهای لازمی که باید انجام شوند، می‌گمارم.

کاهنان

15» اما کاهنانی از طایفه لاویان که از خاندان صادق هستند و مرا با وفاداری در معبد بزرگ خدمت

کردند، هنگامی که بقیه قوم اسرائیل از من روی گرداندند. بنابراین اکنون ایشان کسانی هستند که مرا خدمت خواهند کرد و در حضور من قربانی چربی و خون را تقدیم می‌کنند، 16 فقط ایشان وارد معبد بزرگ می‌شوند و در قربانگاه خدمت می‌کنند و مراسم نیایش را انجام می‌دهند. 17 هنگامی که وارد دروازه حیاط درونی می‌شوند باید لباس کتانی به تن کنند و در هنگام خدمت در حیاط درونی یا معبد بزرگ نباید لباس پشمی به تن داشته باشند. 18 برای اینکه عرق نکنند باید دستار و شلوار نخی بدون کمر بند بپوشند. 19 پیش از اینکه ایشان به حیاط بیرونی، آنجا که مردم هستند بروند، نخست باید لباسهای کار خود را عوض کنند و در اتاقهای مقدس بگذارند. ایشان باید جامه دیگری به تن کنند تا لباسهای مقدس ایشان به مردم صدمه‌ای نزند.

20 «کاهنان نباید موی سر خود را بتراشند و یا موی بلند داشته باشند؛ بلکه باید آن را مرتب نگه دارند. 21 کاهنان نباید پیش از رفتن به حیات داخلی شراب بنوشند. 22 هیچ کاهنی نباید با زن بیوه و مطلقه‌ای ازدواج کند؛ بلکه باید با دختر باکره‌ای از قوم اسرائیل یا با بیوه کاهن دیگری ازدواج کند.

23 «کاهنان باید به قوم من تفاوت مقدس و غیرمقدس و تفاوت بین پاکی و ناپاکی را بیاموزند. 24 هنگامی که اختلاف حقوقی پیش می‌آید، کاهنان باید مطابق قوانین من قضاوت کنند. ایشان باید جشن‌های مرا مطابق قوانین و آیین‌های من برگزار کنند و روز سبت مرا مقدس به شمار آورند.

25 «کاهن نباید با لمس جسد، ناپاک گردد مگر جنازه پدر، مادر، خواهری که شوهر نکرده و یا برادرش باشد. 26 پس از اینکه دوباره پاک شد باید هفت روز صبر کند 27 و سپس وارد حیاط درونی معبد بزرگ شود و برای پاکی خود قربانی تقدیم کند تا دوباره بتواند در معبد بزرگ خدمت کند. من، خداوند متعال چنین گفته‌ام.

28 «کاهن بودن سهمی است که من به کاهنان در قوم اسرائیل داده‌ام تا از نسلی به نسل دیگر منتقل شود. ایشان نباید در سرزمین اسرائیل ملکی داشته باشند، من دارایی ایشان هستم. 29 هدایای آردی، قربانی گناه و جبران خطا خوراک کاهنان خواهد بود و آنچه که قوم اسرائیل برای من می‌آورند به کاهنان متعلق خواهد بود. 30 بهترین نوبر محصولات و هرچه به من تقدیم می‌شود به کاهنان تعلق دارد. هرگاه مردم نان می‌پزند، اولین نان را باید به عنوان هدیه به کاهنان بدهند تا برکت من برخانه‌های ایشان باشد. 31 کاهنان نباید هیچ پرنده یا حیوانی را که با مرگ طبیعی مرده باشد و یا به وسیله حیوانی دیگر کشته شده باشد، بخورند.»